

Протокол №2
онлайн методичного семінару кафедри лабораторної медицини
від 24.11.2020 р.

Голова – *Любінська Оріся Іванівна.*
Заступник – *Шашков Юрій Ігорович.*
Секретар – *Засанська Галина Михайлівна.*

Присутні: Федорович У.М., Сойка Л.Д., Федечко Й.М., Любінська О.І., Шашков Ю.І., Древко І.В., Назар О.Ю., Різун Г.М., Менів Н.П., Сидор О.К., Смачило І.С., Стахера І.М., Двудят-Лешневська І.С., Цюник Н.П., Засанська Г.М.

Присутні з інших кафедр: Федорик В., Сопнева Н., Дуб Н., Рудакова Н., Музика О.

Порядок денний:

Методичний семінар на тему: **«Використання симуляційного навчання у підготовці студентів спеціальності 224 Технології медичної діагностики та лікування під час вивчення навчальної дисципліни Клінічна лабораторна діагностика»:**

Інформує: Двудят-Лешневська І.С. – викладач кафедри, мультимедійна презентація на тему: **«Про симуляційне навчання в медицині: історія розвитку, типи, переваги використання».**

Інформує: Любінська О.І. – викладач кафедри, мультимедійна презентація на тему: **«Досвід використання симуляційного навчання у підготовці студентів під час вивчення навчальної дисципліни «Клінічна лабораторна діагностика».**

1. Слухали:

Двудят-Лешневську І.С. яка представила мультимедійну доповідь на тему: «Симуляційне навчання в медицині: історія розвитку, типи, переваги використання». Викладач зазначила, що симуляція (від. лат. simulatio – імітація, удавання) – це імітація певної реальної речі, ситуації чи процесу. Проводять насамперед із метою фахового навчання або тренування, демонстрації можливих ефектів певних дій, здійснення експериментів, які неможливі в реальності. Сам процес симуляції включає відтворення деяких ключових властивостей чи поведінки обраної фізичної або абстрактної системи.

Було подано коротку історію розвитку медичної симуляції. Зазначено, що починається вона ще з часів античності: відомі факти використання симуляції в медицині (з глини чи каменю виробляли моделі пацієнтів для демонстрації клінічних особливостей захворювань та їх впливу на людей). У XVIII ст., у Парижі – батько і син Грегоур розробили акушерський фантом з людського тазу та мертвої дитини, який був названий манекеном (фр. mannequin – людина), який дозволяв акушерам навчатися методам пологів, що призвело до зниження рівня материнської та дитячої смертності. Від часів середньовіччя до сучасності – існує безліч історичних даних, які свідчать про використання

тварин у формуванні хірургічних навичок. Витоки медичної симуляції в наш час походять від інших наук, зокрема авіації. У 1929 році Едвін Альберт Лінк винайшов перший тренажер польоту, прототип під назвою "Blue Box": симулятор був фюзеляжним пристроєм, оснащеним кабіною з управлінням. Після успіху цієї інноваційної ідеї Лінк назвав прототип "Pilot maker" і почав комерціалізувати його. 1964 р. – у Нью-Йоркському неврологічному інституті Говардом Барроусом було вперше повідомлено про використання акторів для зображення пацієнтів. 1980 - 1990 р.р. – по мірі вдосконалення технологій були розроблені програмне забезпечення та комп'ютеризовані системи, які могли імітувати фізіологічні реакції. Зазначено, що в нашій країні протягом останнього часу використання симуляції в медичній освіті значно зросло, зараз на етапі становлення. Перший на території України Навчально інноваційний центр практичної підготовки лікаря було створено у січні 2014 року на базі Одеського національного медичного університету.

До типів симуляторів у медичній освіті відносять: комп'ютеризовані манекени, екранні симулятори, анатомічні моделі, фантоми, манекени, тренажери, стандартизовані пацієнти, система ситуаційних завдань, навчальні ігри клінічного типу, навчальні ігри організаційно-діяльнісного типу.

Зазначено, що перевагами симуляційного тренінгу є: зниження стресового стану студента під час проведення досліджень у майбутній професійній діяльності; велика кількість повторів для відпрацювання практичних навичок; вдосконалення індивідуальних умінь і навичок, колективної співпраці; отримання об'єктивного оцінювання досягнутого рівня майстерності отриманих знань, набутих умінь і навичок; набуття студентами практичного досвіду під час проведення необхідних досліджень у безпечному середовищі; незалежність від роботи клінік.

(Мультимедійна презентація додається).

Любінську О.І. яка представила мультимедійну доповідь на тему: «Використання симуляційного навчання у підготовці студентів під час вивчення навчальної дисципліни «Клінічна лабораторна діагностика».

Доповідач зазначила, що у підготовці студентів спеціальності 224 Технології медичної діагностики та лікування існують свої особливості використання симуляційних технологій у процесі вивчення навчальної дисципліни «Клінічна лабораторна діагностика».

«Імітаціями» називають процедури з виконанням певних простих відомих дій, які відтворюють, імітують будь-які явища оточуючої дійсності. Викладач зазначила, що на практичних заняттях з навчальної дисципліни «Клінічна лабораторна діагностика» проводиться імітація деяких фізико-хімічних властивостей сечі, шлункового та дуоденального вмісту, цереброспінальної рідини, рідин із серозних порожнин тощо за допомогою залучення безпечних речовин. Використання такого імітованого біологічного матеріалу дозволяє студентам бачити його, краще оволодіти практичними навичками проведення лабораторних досліджень через здійснення багаторазового відпрацювання реальних методик на безпечному зразку.

Іншими ефективними видами симуляційного навчання є ситуаційні

завдання та імітаційні (симуляційні) ігри. Система ситуаційних завдань допомагає майбутнім фахівцям із лабораторної медицини осмислити змодельовану реальну професійну ситуацію та актуалізувати необхідний комплекс знань для її розв'язання, а застосування симуляційних ігор передбачає імітацію такої ситуації, для вирішення якої студенти повинні виконувати певні ролі: керівника структурного підрозділу лабораторії, лаборанта, пацієнта тощо.

Викладач також зазначила, що актуальним видом симуляційного навчання студентів на спеціальності 224 Технології медичної діагностики та лікування є використання віртуальних лабораторій. Отриманий досвід віртуального виконання лабораторних досліджень сприяє удосконаленню практичних навичок під час роботи з реальними приладами, реактивами тощо.

Доповідач поділилась досвідом використання мобільних телефонів на практичних заняттях із навчальної дисципліни КЛД. Для кращого засвоєння морфологічних особливостей елементів мікроскопічного дослідження студенти роблять за допомогою смартфонів фото зображень, якими пізніше можуть обмінюватись у своїй вайбер групі та обговорювати їх. Такі самі групи створені у фейсбуці, але вже з практикуючих лаборантів.

У підсумку доповідач зазначила, що використання симуляційного навчання у студентів спеціальності 224 Технології медичної діагностики та лікування дозволяє: покращити якість та ефективність освітнього процесу, підвищити формування мотивації студентів до навчання, оволодіти практичними навичками виконання лабораторних досліджень на високому рівні, розв'язувати професійні задачі, необхідні для майбутньої фахової діяльності.

(Мультимедійна презентація додається).

Ухвалили:

Інформацію взяти до відома та застосовувати у навчально-методичній роботі.

Голова

Любінська О.І.

Секретар

Засанська Г. М.

